ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 2353/1, од 14. 9. 2020. године, изабрани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима који су се пријавили на конкурс за избор доцента за ужу научну област Италијанистика, предмет Италијански језик, који је објављен у листу „Послови“, бр. 902 од 7. 10. 2020. године. Након увида у конкурсни материјал, а у складу са чланом 11 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду, Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

На расписани конкурс пријавио се један кандидат – др Милена Поповић Пизари (Pisarri), лектор на Катедри за италијански језик и књижевност.

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Др Милена Поповић Пизари (Pisarri) рођена је 29. 5. 1975. године у Београду, где је завршила основну школу и XIII београдску гимназију. Године 1994. уписала је основне студије на Катедри за италијански језик и књижевност на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Дипломирала је 1999. године, са просечном оценом 9,50 и просечном оценом 9,83 из ужестручних предмета. 1998. године, после четврте године студија, од стране Катедре за италијанистику додељена јој је стипендија за похађање курса италијанског језика на Универзитету за странце у Перуђи.

Академске 2004/2005. године Милена Поповић Пизари похађала је и завршила мастер студије под називом *Италијански као други језик* (*Master in italiano lingua seconda*) на Универзитету у Удинама у Италији, одбранивши мастер рад *Il che polivalente* (Поливалентни везник *che)*. Диплома са мастер студија нострификована је као диплома дипломских академских студија са звањем дипломирани професор италијанског језика и књижевности – мастер.

Године 2009. године Милена Поповић Пизари уписала се на докторске академске студије (модул: језик) на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Током докторских студија изабрала је и положила следеће предмете: Савремени токови у лингвистици, Историја италијанске граматике, Српска лингвогеографија и стандард, Врсте речи и флективна морфологија, Анализа дискурса, Примењена лингвистика и учење и усвајање италијанског језика, Италијанска лексикографија и Теорија валентности. У јуну 2018. године на Филолошком факултету у Београду одбранила је докторску дисертацију под насловом *Глаголи с допуном у инфинитиву у италијанском и српском језику* (ментор: проф. др Саша Модерц).

Од октобра 1999. године ради на Катедри за италијанистику Филолошког факултета у Београду. Током 1999/2000. године била је ангажована као хонорарни сарадник, а 1. 7. 2000. примљена је у радни однос као лектор за италијански језик.

Наставно искуство стекла је и у Институту за стране језике у Београду, где је као хонорарни предавач држала наставу италијанског језика током 1999/2000. и 2000/2001. године.

Од 2002. до 2013. године сарађивала је и са Италијанским институтом за културу у Београду у својству наставника италијанског језика. Од 2003. до 2010. године у више наврата је похађала семинаре за предаваче италијанског језика које је Италијански институт за културу организовао у сарадњи са италијанским универзитетима.

2001. године, као стипендиста Владе Италије, провела је три месеца на Универзитету у Болоњи, где се бавила самосталним истраживачким радом.

2008. године, као стипендиста Владе Италије по други пут, провела је шест месеци на Универзитету у Трсту, где је похађала курсеве стручног и научног превођења (језици: италијански, српски, енглески).

У априлу 2014. године, у сарадњи са професорком Мајом Врањеш с Факултета за превођење Универзитета у Трсту, организовала је посету студената поменутог италијанског факултета Катедри за италијанистику Филолошког факултета у Београду, Министарству културе Републике Србије, као и знаменитостима Београда.

Током 2019. године Милена Поповић Пизари излагала је у два наврата на тему развоја преводилачке компетенције студената италијанског језика на семинарима за наставнике италијанског језика под називом „Особености ефикасних дидактичких интервенција с циљем развоја лексичке, морфосинтаксичке, преводилачке и дискурсне компетенције ученика италијанског као страног језика“ одржаним на Филолошком факултету Универзитета у Београду (25. 5. 2019.) и у Италијанском институту за културу у Београду (14. 12. 2019.)

Члан је Друштва за стране језике и књижевности Србије.

2. БИБЛИОГРАФИЈА

Докторска дисертација

1. *Глаголи с допуном у инфинитиву у српском и италијанском језику* [необјављена докторска дисертација]. Београд: Филолошки факултет, 2018. [M70]

Чланци у научним часописима и зборницима радова

1. Popović, M. (2013). Relativizacija direktnog objekta u italijanskim infinitivnim relativnim klauzama. U: Polovina V. & J. Vučo (prir.), *Filološka istraživanja danas, tom III – Savremeni tokovi u lingvističkim istraživanjima, knjiga 1*. Beograd: Filološki fakultet, 203-214. [M14]

2. Popović Pisarri, M. (2017). L’infinito passato italiano italiano retto da verbi modali a controllo e il suo equivalente in serbo. *Italica Belgradensia 1*: 47-58. [M53]

3. Поповић Пизари, М. (2019). Глаголи кретања и промене позиције у простору као глаголи субјекатске контроле. *Српски језик, XXIV*, 585-595. [M24]

4. Popović Pizari, M. (2019). Podizanje subjekta na primeru italijanskog glagola *sembrare* i srpskog glagola *izgledati*. *Анали Филолошког факултета, 31/2*: 377-390. [M51]

Саопштења на научним скуповима

1. Popović Pisarri, M. Italijanski i srpski glagoli subjekatske kontrole s dopunom u infinitivu. Međunarodni naučni skup „Jezici i kulture u vremenu i prostoru 7“, 18-19. 11. 2017. Filozofski fakultet, Novi Sad. [M34]

2. Popović Pisarri, M. Le relative infinitivali italiane senza antecedente espresso e i loro equivalenti in serbo/croato. Međunarodni naučni skup „Gli studi di romanistica tra passato e presente“, 11-12. 5. 2019. Filozofski fakultet, Novi Sad. [M34]

Преводи

1. Traverso, E. (2013). Istorija i sećanje: antonimski par? (M. Popović, prev.). U: R. Raedle & M. Pisarri (prir.), *Mesta stradanja i antifašističke borbe u Beogradu 1941-44.* (10-29). Beograd: Rosa Luxemburg Stiftung Southeast Europe/Fond B92.

3. КРАТАК ОПИС РАДОВА

У докторској дисертацији ***Глаголи с допуном у инфинитиву у италијанском и српском језику*** описују се, анализирају и пореде италијански и српски глаголи субјекатске контроле (с3 номинативним субјектом), глаголи објекатске контроле и глаголи подизања који добијају допуну у виду инфинитива (или његовог финитног еквивалента).

Истраживање има два основна циља: типолошко-теоријски и контрастивно-дидактички. Поређење глагола на формалнограматичком нивоу служи да се додатно сагледају типолошке сличности и индивидуалне карактеристике двају језика, укључујући и извесне савремене језичке тенденције и иновације, док систематски попис глагола и њихова класификација на основу конструкција у оквиру којих се јављају могу наћи примену у настави италијанског и српског језика за странце, као и у граматикама италијанског језика намењеним говорницима српског језика.

У уводном поглављу дисертације представљени су предмет, циљеви, метод и теоријски оквир истраживања. У истом поглављу кандидаткиња се осврће и на начин обраде изабране теме у постојећој литератури, при чему указује и на уочене непрецизности.

Друго поглавље посвећено је уопштеном опису употребе италијанских и српских глагола контроле и у њему се предлажу синтаксички параметри за њихов опис, анализу и класификацију.

У наредним поглављима кандидаткиња се бави италијанским глаголима субјекатске контроле (поглавље 3), српским глаголима субјекатске контроле (поглавље 4), италијанским глаголима објекатске контроле (поглавље 5), те српским глаголима објекатске контроле (поглавље 6).

Седмо поглавље садржи уопштени опис употребе италијанских и српских глагола подизања, док су осмо односно девето поглавље посвећени италијанским и српским глаголима субјекатског подизања субјекта. Унутар деветог поглавља обрађене су две теме

од великог значаја за овај рад – карактеристике презента употребљеног унутар конструкције комутабилне са српским инфинитивом и безличне конструкције са српским модалним и фазним глаголима субјекатског подизања субјекта и модалним глаголима субјекатске контроле.

У последњем поглављу кандидаткиња резимира резултате свога рада и указује на правце будућих истраживања.

Рад ***Relativizacija direktnog objekta u italijanskim infinitivnim relativnim klauzama*** посвећен је релативизацији директног објекта у италијанским инфинитивним релативним клаузама, која се не врши посредством релативних заменица, већ употребом комплементизатора 'da'. У раду се релативне конструкције *da+inf.* деле на конструкције с исказаним антецедентом (живим или неживим) и конструкције без исказаног антецедента. Будући да релативна клауза *da+inf.* без исказаног антецедента упућује искључиво на неисказане неживе антецеденте, у раду се установљава на који начин се врши релативизација директног објекта у конструкцијама с неисказаним антецедентом. С тим у вези, дефинише се и разлика између релативне клаузе *chi+inf.* и зависноупитне клаузе *chi+inf.* Поставља се и питање могућности релативизације директног објекта у инфинитивним релативним клаузама посредством заменице *che (cosa).*

Рад под насловом ***L'infinito passato italiano italiano retto da verbi modali a controllo e il suo equivalente in serbo*** има за циљ да истакне чињеницу да од свих модалних глагола контроле у савременом италијанском језику једино *volere* 'хтети' и *preferire* 'више волети', 'преферирати' (ређе и *desiderare* 'желети' и *gradire* 'допадати се', 'волети', 'бити по вољи') могу добити допуну у облику прошлог инфинитива. При томе се поменути глаголи јављају у кондиционалу, садашњем или прошлом. С тим у вези, кандидаткиња уочава и чињеницу да је италијански прошли инфинитив у функцији допуне модалних глагола контроле комутабилан с финитном допунском конструкцијом у којој је употребљен конјунктив италијанског плусквамперфекта и то упркос рестрикцији по којој у италијанском језику у случају кореферентности субјекта не може бити употребљен конјунктив у зависној конструкцији уведеној глаголом који захтева конјунктив. У овом раду анализира се и српски еквивалент италијанског прошлог инфинитива – конструкција *да* + перфекат.

У раду ***Глаголи кретања и промене позиције у простору као глаголи субјекатске контроле*** анализирају се конструкције које се састоје од непрелазних глагола кретања и промене позиције у простору и инфинитива односно њему еквивалентне конструкције *да* + презент у функцији допуне односно одредбе поменутих глагола. Скреће се пажња и на чињеницу да се у разговорном стилу императив непрелазних глагола кретања и промене места у простору, осим с инфинитивом односно његовим финитним еквивалентом *да* + презент, веома често комбинује и с императивом другог глагола (*Иди спавати/Иди да спаваш/Иди спавај*). У раду се даје и преглед различитих типова конструкција *да* + презент (и с кореферентним и с некореферентним субјектом) употребљених у функцији допуне односно одредбе управних глагола кретања и промене позиције у простору, при чему се наводи и тип успостављене релације контроле (облигаторна, опциона или заједничка).

У раду ***Podizanje subjekta na primeru italijanskog glagola sembrare i srpskog glagola izgledati*** анализира се и пореди употреба глагола субјекатског подизања субјекта *sembrare* и *izgledati*. За разлику од италијанских и српских модалних и фазних глагола подизања, који спадају међу глаголе облигаторног субјекатског подизања субјекта, *sembrare* и *izgledati* могу се јавити и с подигнутим субјектом и без њега. Анализа се спроводи на основу следећих синтаксичких параметара: 1) одсуство подигнутог субјекта уз глаголе *sembrare* и

izgledati/присуство подигнутог субјекта уз глаголе *sembrare* и *izgledati*; 2) тип конструкције употребљене у функцији допуне глагола *sembrare* и *izgledati* у одсуству подигнутог субјекта/тип конструкције употребљене у функцији допуне глагола *sembrare* и *izgledati* у присуству подигнутог субјекта; 3) употреба глагола *sembrare* и *izgledati* у функцији конгруентних управних предиката у конструкцијама с подигнутим субјектом/употреба глагола *sembrare* и *izgledati* у функцији неконгруентних управних предиката у конструкцијама с подигнутим субјектом. Будући да се под одређеним условима глагол *sembrare* и глагол *izgledati* могу употребити и као глаголи субјекатске контроле, предмет анализе су и типови конструкција који се у овом случају јављају у фукцији њихових допуна.

4. ОЦЕНА РЕЗУЛТАТА НАУЧНОГ И ИСТРАЖИВАЧКОГ РАДА

Научна интересовања др Милене Поповић Пизари усмерена су превасходно на синтаксу италијанског и српског језика, као и на контрастивну анализу синтаксе двају језика. Како у докторској дисертацији, тако и у осталим радовима, кандидаткиња је показала изразит смисао за научноистраживачки рад, као и велику упућеност у савремене лингвистичке токове. Њена докторска дисертација, као и радови, захваљујући избору тема, њиховој темељној обради и изнетим закључцима представљају драгоцен допринос не само контрастивним проучавањима италијанског и српског језика, већ и италијанистици и србистици појединачно.

5. НАСТАВНО-ПЕДАГОШКИ РАД

Др Милена Поповић Пизари има двадесетогодишње радно искуство у настави италијанског језика на Филолошком факултету. Током 1999/2000. године била је ангажована као хонорарни сарадник, а од 2000. године запослена је као лектор за италијански језик. Тренутно на II и III години основних студија држи вежбе из предмета: *Савремени италијански језик (Г-3, Г-4, Г-5, Г-6)* и *Превођење за италијанисте 1/2*. Изузетно је посвећена и врло успешна у раду са студентима, подстиче их да активно учествују у настави и одржава с њима добру комуникацију и колегијалан однос. О њеном педагошком раду сведочи и висока оцена у студентским анкетама за сваки од предмета на којима је ангажована (просечна оцена 4,70).

У поступку избора у звање доцента др Милена Поповић Пизари одржала је обавезно приступно предавање 6. 11. 2020. на тему „Италијанске инфинитивне реченице без исказаног антецедента“. Комисија је приступно предавање оценила оценом 5 (пет).

6. УЧЕШЋЕ У КОМИСИЈАМА ЗА ОДБРАНУ ЗАВРШНИХ РАДОВА НА МАСТЕР СТУДИЈАМА

Др Милена Поповић Пизари учествовала је као члан комисије за одбрану два мастер рада:

1. Јована Ћурчић, „Паралелизација књижевних текстова и њихова лингвистичка анализа“, мастер рад одбрањен 29. 9. 2020. (ментор: проф. др Саша Модерц)
2. Драгана Крунић, „Граматичка компетенција ученика италијанског као страног језика“, мастер рад одбрањен 30. 9. 2020. (ментор: доц. др Невена Цековић)

7. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Након прегледа конкурсне пријаве и документације, Комисија констатује др Милена Поповић Пизари (Pisarri) у потпуности испуњава све прописане услове за избор у звање за које конкурише. На основу неспорног научног доприноса, дугогодишњег радног искуства у настави, као и одличних резултата педагошког рада, са изразитим задовољством предлажемо Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да **др Милену Поповић Пизари (Pisarri) изабере у звање доцента за ужу научну област Италијанистика, предмет Италијански језик.**

Београд, 6. 11. 2020.

Комисија:

_____

др Наташа Јанићијевић, доцент
Филолошки факултет, Универзитет у Београду

_____

др Невена Цековић, доцент
Филолошки факултет, Универзитет у Београду

_____

др Тијана Кукић, доцент
Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу